

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 12Ek/1765/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120409581  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120409581.2

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, práv. zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 853 186, proti povinnej: X. Š., W.. XX. XX. XXXX, M. F. A. XX/XXX, XXX XX A., o vymoženie 31.115,29 Eur s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 27. 01. 2021, takto

### rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 27. 01. 2021 z a m i e t a .

II. Povinná n e m á nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 27. 01. 2021.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27. 10. 2020 domáhal od povinnej vymoženiu pohľadávky vo výške 31.115,29 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie dňa 02. 07. 2018 pod sp. zn. I/2018-7.

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 27. 01. 2021 vyššia súdna úradníčka návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietla, keď dospela k záveru, že exekučné konanie bolo začaté na podklade rozhodnutia, u ktorého nebola exekučnému súdu preukázaná jeho vykonateľnosť. Poukázala na to, že ak by súd zvolil v tomto smere výklad vo vzťahu k formálnej vykonateľnosti exekučných titulov v kontexte argumentov oprávneného, že doložka vykonateľnosti nezakladá vykonateľnosť rozhodnutia a predstavuje iba administratívny úkon, poprel by zákonný predpoklad exekučného konania, a síce, že exekúcia môže byť nariadená len na základe exekučného titulu, ktorý je v zásade vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej ako rovnocenných a fundamentálnych zložiek rozhodnutia. Špecifickosť situácie, keď z dôvodu zrušenia Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave nebolo možné na dotknutom exekučnom titule zo dňa 02. 07. 2018 vyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti nemožno považovať za dôvod, pre ktorý by bolo možné opomenúť, resp. poprieť formálnu vykonateľnosť exekučného titulu a tým poskytnúť takémuto exekučnému titulu rovnakú hodnotu ako exekučnému titulu, ktorý spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti.

3. Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie podal oprávnený včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, že procesný postup exekučného súdu spočívajúci v nevydaní poverenia na vykonanie v dôsledku nepreukázania vykonateľnosti rozhodnutia, na podklade ktorého bolo exekučné konanie iniciované, predstavuje vo svojej podstate odopretie materiálnej ochrany práv oprávneného. Oprávnený má naďalej za to, že vyznačenie doložky na rozhodnutí je úkon, ktorým

príslušný orgán už iba ex post osvedčuje, že boli splnené predpoklady vykonateľnosti rozhodnutia ustanovené zákonom. Logicky ho preto nemožno spájať s momentom, kedy rozhodnutie nadobúda vykonateľnosť. Tomu nasvedčuje aj fakt, že doložky sa vyznačujú na rozhodnutiach výrazne neskôr. Spravidla k tomu strany pristúpia až v momente, kedy chcú iniciovať exekučné konanie. Práve za tým účelom, aby nedochádzalo k zámene momentu vykonateľnosti rozhodnutia a dátumu vyznačenia doložky, sa udáva dátum jej vytvorenia (vyznačenia) osobitne. Z toho dôvodu neobstojí postoj súdu, že bez vyznačenej doložky je v podstate „bezradný“, keďže údajne „ak by súd zvolil v tomto smere výklad vo vzťahu k formálnej vykonateľnosti exekučných titulov v kontexte argumentov oprávneného, že doložka vykonateľnosti nezakladá vykonateľnosť rozhodnutia a predstavuje iba administratívny úkon, poprel by zákonný predpoklad exekučného konania.“. Ani v prípade, ak rozhodnutie nemá vyznačenú doložku vykonateľnosti, nemôžu súdy rezignovať na svoju činnosť a odmietnuť poskytnutie materiálnej ochrany práv. Práve naopak, súd je za každých okolností oprávnený a zároveň povinný autonómne posúdiť, či boli naplnené predpoklady, pre vykonateľnosť rozhodnutia, pričom nie je viazaný vyznačenou doložkou (m.m. uznesenie veľkého senátu Najvyššieho súdu SR zo dňa 7.10.2020 sp. zn. 1 VCdo 6/2019). Opačný názor, ktorý zastáva exekučný súd, by mohol mať fatálne negatívny dopad na vymožitelnosť práva, čo sa osobitne prejavuje aj v predmetnej veci. Hoci posudzovanie návrhov na vykonanie exekúcie nepredstavuje po právnej stránke zložitú činnosť, ide o výkon súdnej moci, vo vzťahu ku ktorej môžu mať jej adresáti určité kvalitatívne očakávania. Preto musí súd pri každej svojej činnosti vychádzať z toho, že má za úlohu poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (m.m. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Princíp spravodlivosti a požiadavka efektívnej ochrany práv sú totiž podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi materiálneho právneho štátu (III. ÚS 72/2010). Napokon oprávnený zdôraznil, že za rovnakých skutkových okolností (exekučným titulom bol tiež rozhodcovský rozsudok bez vyznačenej doložky) bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7Ek/1906/2020 riadne vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Napadnutým uznesením tak exekučný súd výrazne narušil legitímne očakávania oprávneného. Zároveň tým vytvára stav, v ktorom je vydávanie poverení v totožných prípadoch otázkou „náhody“ či subjektívneho individuálneho názoru vyššieho súdneho úradníka, čo nemožno v materiálnom právnom štáte akceptovať.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. V dôsledku podanej sťažnosti zo strany oprávneného súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

10. Súd prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, pre ktoré vyššia súdna úradníčka návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietla, a preto naň v podrobnostiach odkazuje. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za presvedčivé, dostatočné a jasné, pričom vyššia súdna úradníčka sa vysporiadala so všetkými, pre rozhodnutie vo veci relevantnými, tvrdeniami oprávneného.

11. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky súd prvej inštancie nad rámec dopĺňa, že v predmetnej veci nie je sporné, že oprávnený dňa 27. 10. 2020 tunajšiemu súdu doručil návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok

vydaný Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovou asociáciou dňa 02. 07. 2018 pod sp. zn. I/2018-7, pričom oprávnený k predmetnému exekučnému titulu nepripojil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti. Ako aj v sťažnosti voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 27. 01. 2021, tak aj v samotnom návrhu na vykonanie exekúcie, uviedol oprávnený podrobný opis skutkových okolností, na základe ktorých zdôvodňuje absenciu vyznačenia doložky vykonateľnosti na rozhodnutí, ktoré má slúžiť ako základný podklad k výkonu exekúcie. Oprávnený vo svojich vyjadreniach uviedol, že pohľadávku vymáhanú v predmetnom exekučnom konaní nadobudol v dôsledku univerzálnej sukcesie, nakoľko právny predchodca oprávneného bol dňa 01. 08. 2017 z Obchodného registra vymazaný. Po výmaze pôvodného veriteľa z Obchodného registra prešli práva a záväzky pôvodného veriteľa na nového veriteľa - oprávneného, ktorý si pohľadávku vymáhanú v predmetnom exekučnom konaní uplatnil prostredníctvom základného súdneho konania. V danej veci však konajúci súd konanie voči povinnej zastavil, keď dospel k záveru, že na základe vznesenej námietky žalovanej 2/ (povinnej) voči právomoci všeobecného súdu Slovenskej republiky táto právomoc daná nebola, a teda jediným a výlučným orgánom pre rozhodovanie o tejto pohľadávke voči povinnej je Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie. Následne, ako výsledok podanej žaloby na príslušný rozhodcovský súd, bol dňa 02. 07. 2018 vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorým bola povinnej uložená povinnosť nahradiť oprávnenému plnenie pozostávajúce z istiny vo výške 31.115,29 Eur, spoločne s úrokom z uvedenej sumy vo výške 6 % ročne od 17. 06. 2017 do zaplatenia a zmenkovej odmeny vo výške 103,72 Eur. Zároveň, konajúci rozhodcovský súd umožnil povinnej, t. j. žalovanej uhradiť vyššie uvedený dlh v ôsmich mesačných splátkach (vymedzených v rozličnej výške) splatných v posledný deň toho-ktorého kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne predmetný rozhodcovský rozsudok právoplatnosť s tým, že omeškanie plnenia čo i len jednej z týchto splátok o viac ako 10 dní má za následok splatnosť celého plnenia. Nakoľko povinná nepristúpila k uspokojovaniu svojho dlhu voči oprávnenému ani formou splátok vymedzených v rozhodcovskom rozsudku zo dňa 02. 07. 2018, dlh povinnej sa stal v plnom rozsahu splatným, a to počnúc dňom 12. 09. 2018. Oprávnený tiež uviedol, že neskorším dňom, predovšetkým však novelizáciou zákona o rozhodcovskom konaní, bol s účinnosťou od 01. 01. 2019 Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie zrušený, v dôsledku čoho oprávnený stratil počnúc dňom 01. 01. 2019 možnosť vyznačiť vykonateľnosť na rozhodcovskom rozsudku zo dňa 02. 07. 2018.

12. Súd prvej inštancie po preskúmaní skutkových okolností týkajúcich sa vyššie uvedenej absencie doložky vykonateľnosti a v nadväznosti na argumenty oprávneného dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, keď v danej veci nie sú splnené podmienky pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Uvedený právny záver vyplýva predovšetkým z jednoznačného gramatického výkladu § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, ktorý výslovne definuje exekučný titul (o. i.) ako „vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného“. Ako aj oprávnený sám uviedol, takýmto rozhodnutím nedisponuje, v dôsledku čoho nie je naplnená požiadavka Exekučného poriadku potrebná pre iniciovanie exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku, a to v dôsledku absencie naplnenia formálnej stránky vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré má byť podkladom pre výkon exekúcie.

13. Nevyhnutným prvkom pre vedenie exekúcie je existencia takého rozhodnutia, ktoré spĺňa podmienky materiálnej a formálnej vykonateľnosti. Exekučný súd je vo svojom postavení povinný zisťovať súlad exekučného titulu s Exekučným poriadkom a zároveň, preskúmať aj jeho vykonateľnosť. Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní resp. nepodaní riadneho opravného prostriedku. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 46 Exekučného poriadku je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti, pričom exekučný súd je oprávnený skúmať či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené. V tejto súvislosti súd prvej inštancie súhlasí s oprávneným a uvedené podporuje i všeobecne zaužívaná rozhodovacia prax, že potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia nie je pre exekučný súd záväzné (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 EMCdo 3/2013 zo dňa 26. 02. 2014, cit.: „Exekučný súd nie je viazaný potvrdením o vykonateľnosti, preto je oprávnený sám preskúmať, či rozhodnutie je skutočne vykonateľné.“ alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 39/2010 z 25. 04. 2012, cit.: „Doložka právoplatnosti síce nie je právnou skutočnosťou, ktorá by mala vplyv na právne vzťahy účastníkov konania (takýto vplyv mám len právoplatnosť rozhodnutia ako taká, ktorá nastane nezávisle na vôli súdu či účastníkov konania okamihom, keď sú splnené zákonné podmienky a keď ho už nemožno napadnúť odvolaním), avšak je úradným osvedčením o právnej skutočnosti - nadobudnutí právoplatnosti. Doložka právoplatnosti síce

svedčí prezumpcia správnosti, pretože jej vyznačením súd potvrdzuje, že rozhodnutie je právoplatné a že bolo zákonným spôsobom doručené, čo ale neznamená, že z jej nesprávnosti nemožno vyvodzovať dôsledok, rovnakej povahy ako zákon vyvodzuje z nesprávneho poučenia o odvolaní v zmysle § 204 ods. 2 prvá veta O. s. p. (per analogiam).“)

14. Nielen s poukazom na citované rozhodnutia, ale aj ďalšiu judikatúru vyšších súdnych autorít v obdobných prípadoch však súd prvej inštancie poznamenáva, že predmetom prieskumu v týchto veciach bola vždy existujúca doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Inak povedané, v citovaných prípadoch (a aj vo veci, na ktorú poukazuje oprávnený - uznesenie Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 07. 10. 2020, sp. zn. 1 VCdo/6/2019) súd posudzoval existujúcu doložku právoplatnosti a vykonateľnosti a jej správnosť v nadväznosti na konkrétne okolnosti prejednávanej veci a obranu sporovej strany resp. účastníka konania. V tejto exekučnej veci však doložka právoplatnosti a vykonateľnosti absentuje úplne, a teda podľa názoru súdu prvej inštancie tak vyššie citované rozhodnutia nie sú na túto vec aplikovateľné z dôvodu rozdielnej skutkovej situácie. Aby sa exekučný súd predsa mohol zaoberať doložkou vykonateľnosti a preskúmať ju, musí táto doložka existovať a musí byť exekučnému súdu predložená. Pre úplnosť možno povedať, že aj prieskum existujúcej doložky vykonateľnosti vykonáva exekučný súd len výnimočne, a to v zásade na obranu povinného. V prípade absencie doložky vykonateľnosti, exekučný súd má možnosť oprávneného len vyzvať na jej predloženie, pretože sa jedná o jednu z podstatných náležitostí návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 48 Exekučného poriadku; inak návrh na vykonanie zamietne z dôvodu jeho rozporu s Exekučným poriadku, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci.

15. Súd prvej inštancie zdôrazňuje, že žiadne zákonné ustanovenie ho aktívne neopravňuje naprávať nedostatok spôsobený absenciou doložky vykonateľnosti. Naopak, je potrebné poukázať na § 46 Exekučného poriadku, ktorý taxatívne vymenúva orgány a subjekty oprávnené opatriť exekučný titul potvrdením o vykonateľnosti, pričom exekučný súd sa medzi týmito subjektmi neuvádza. Uvedené ustanovenie zároveň exekučný súd vníma ako jeden z predpokladov formálnej vykonateľnosti exekučného titulu a určitý kontrolný mechanizmus toho, že doložkou vykonateľnosti aprobuje exekučný súd v zásade ten orgán, ktorý tento exekučný titul aj vydal. Možno rozumieť aj argumentácii oprávneného, avšak exekučný súd sa nemôže spoliehať len na vyjadrenie oprávneného, že exekučný titul je vykonateľný, pretože je limitovaný právnou úpravou Exekučného poriadku.

16. V nadväznosti na okolnosti tejto exekučnej veci je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd nie je povinný vo svojej podstate a vo svojom postavení nahrádzať výkon administratívnej činnosti rozhodcovského súdu. Takto načrtnutá vízia oprávneného by v zásade viedla ku koncipovaniu novej schémy exekučných konaní, kedy by Okresný súd Banská Bystrica, v súčasnosti ako jediný exekučný súd, posudzoval individuálne a jednotlivo vykonateľnosť toho-ktorého exekučného titulu, bez ohľadu aj na samostatne vyznačenú vykonateľnosť príslušným orgánom, ktorý exekučný titul vydal. V zásade by uvedená koncepcia viedla k autonómnej činnosti exekučného súdu, ktorý by nezávisle posudzoval také vlastnosti rozhodnutia, na podklade ktorého sa má exekúcia vykonať, ktoré predmetné rozhodnutie už musí mať v čase začatia exekučného konania. Ako to vyplýva z dikcie ustanovenia § 45 Exekučného poriadku, exekučné konanie je možné začať len na základe vykonateľného rozhodnutia. Iný procesný postup, teda postup exekučného súdu, na ktorý apeluje oprávnený, by v konečnom dôsledku vytváral pluralitu vo vzťahu k odlišnému vnímaniu vykonateľnosti ako takej, nakoľko jednak by došlo k ignorancii relevantných ustanovení Exekučného poriadku o podmienkach pre výkon exekúcie a na strane druhej, by došlo k narušeniu princípu právnej istoty účastníkov konania, kedy osoba oprávnená z exekučného titulu by sa dostala do situácie, v ktorej disponuje vykonateľným exekučným titulom, avšak exekučný súd by túto vykonateľnosť skúmal sám a alternatívne, výkon tejto exekúcie mohol i odoprieť.

17. V neposlednom rade chce súd prvej inštancie poukázať i na to, že predmetné exekučné konanie bolo začaté na podklade rozhodnutia, ktoré bolo vydané v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovské konanie predstavuje inštitút súkromného práva, v ktorom osoby na to oprávnené rozhodujú spory medzi účastníkmi konania na základe súkromnoprávneho aktu, ktorým je rozhodcovská zmluva, majúcu formu mandátnej zmluvy. Azda jedným z najvýznamnejších fundamentálnych prvkov koncepcie rozhodcovského konania je slobodný výber rozhodcovskej inštitúcie, ktorej zmluvné strany v rámci rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky zveria právomoc rozhodnúť ich vzájomné spory a keďže výber rozhodcovského súdu spadá najmä do rúk oprávneného, možno tiež konštatovať, že oprávnený, hoc i nie priamo, by mal zodpovedať za vady spojené so samotným rozhodcovským

konaním. V tejto súvislosti potom neuniklo pozornosti súdu prvej inštancie, že ak sa podľa vyjadrenia oprávneného vo vzťahu k celému dlhu rozhodcovský rozsudok stal v plnom rozsahu vykonateľný najskôr počnúc dňom 12. 09. 2018 a k zrušeniu orgánu, ktorý tento rozhodcovský rozsudok vydal, došlo počnúc dňom 01. 01. 2019, vzhľadom na uvedené tak oprávnený disponoval značným časovým úsekom, v ktorom mal dostatočný priestor požiadať o vydanie doložky vykonateľnosti resp. vyznačenie vykonateľnosti na dotknutom rozhodnutí, čo však z neznámeho dôvodu neurobil.

18. Aj v tejto veci súd prvej inštancie poukazuje na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve a podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. (viď. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 SŽf 65/2011).

19. Pokiaľ oprávnený argumentoval tým, že za rovnakých skutkových okolností bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7Ek/1906/2020 riadne vydané poverenie na vykonanie exekúcie, súd prvej inštancie dopĺňa, že pri svojom rozhodovaní sú všeobecné súdy povinné v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP postupovať podľa ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, pričom nie každé jednotlivé rozhodnutie najvyššej súdnej autority (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR) je možné považovať za ustálenú judikatúru. Za ustálenú judikatúru možno považovať len také rozhodnutia, ktoré najvyššie súdne autority publikovali a tým vyhlásili, že sa vo svojej rozhodovacej praxi budú nimi riadiť. V zmysle uvedeného tak oprávneným uvedené rozhodnutie v konaní sp. zn. 7Ek/1906/2020 nepredstavuje ustálenú rozhodovaciu prax.

20. Keďže je nutné konštatovať, že nie sú splnené podmienky pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože oprávnený nedisponuje formálne vykonateľným exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, súd prvej inštancie sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 27. 01. 2021 ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

21. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti úspešná povinná nemá nárok na ich náhradu, keď do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku) a navyše v súvislosti s podanou sťažnosťou oprávneného jej žiadne náklady nevznikli, pretože o podanej sťažnosti ani nemala vedomosť.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (